

BÁNHIDI ÁRPÁD, TÓTH LAJOS PÉTER

A TENEGEN KÍSÉRLETI KÉPZÉS ÉRTÉKELÉSE

Öveges József Szakközépiskola és Gimnázium

Balatonfüzfő, 2010.12.02.

A képzés kezdetén az érdeklődés még elég nagy volt, mindenki kíváncsi volt, hogy mi is lesz ebből a képzésből. A kezdeti lelkesedés többeknél igen hamar eltűnt, főleg, mikor kiderült számukra, hogy egy-egy modul nem csak egyetlen feladatmegoldással tudnak teljesíteni. Mindez annak ellenére történt, hogy a kollégákat tájékoztattuk még a képzés indulása előtt a várható feladatokról és a képzés időigényéről. Az első modul végére a kollégák közül csak 4-en maradtak, közülük egy kolléga később maradt le. Így a csoportmunka nehezzé vált és tulajdonképpen a két csoport csak a külsős tagok miatt tudott megmaradni. A képzés teljesítése így a kollégáinknak nehezebbé vált, mivel a nevelőtestületen belül kicsit „egyedül maradtak”. Természetesen a tutorok ott voltak, és amiben tudtak, segítettek. Néha ez a segítség nem konkrétan a képzéssel volt kapcsolatos, hanem egy kis lelki támogatást jelentett. Ennek a kis csoportnak végül sikerült összetartani és a második modultól együttműködni, amit a képzés különösen a harmadik modultól meg is kívánt. A képzés egyik eredménye az, hogy a kollégák között kialakult egy szorosabb együttműködés. Ezért sajnálatos, hogy az induló létszám jelentős része már az első modulban kimaradt.

A kollégákkal a hálózaton keresztül keveset kommunikáltunk, inkább arra volt igény, hogy szóban beszéljük meg a kérdéseket. Ettől függetlenül volt példa a hálózati kommunikációra is, amikor otthon dolgozott valaki és kérdése volt akár a tananyaggal, akár a feladatokkal kapcsolatban.

A végzett kollégák visszajelzései pozitívak, a képzés óta eltelt időben folytatták a megkezdett munkát és az új tanévtől már több osztályban kezdték el használni az iskola oktatási környezetét. Akár a kollégák, akár az iskola részéről nézzük, a kívánt célt elértük, a képzés beváltotta a hozzá fűzött reményeket. Ezt jelzik a külső és belső blogok bejegyzései is, amiket a kollégák a mai napig írnak.

Az Európai Bizottság támogatást nyújtott ennek a projektnek a költségeihez.

Ez a kiadvány (közlemény) a szerző nézeteit tükrözi, és az Európai Bizottság nem tehető felelőssé az abban foglaltak bármilyen felhasználásért.

Résztevő tanárok részéről

Megszerezted-e azokat a kompetenciákat, amit a kurzus ígért? Tudod-e hasznosítani a pedagógiai munkában? Mit jelent az eredmény a saját szakmai fejlődésed szempontjából?

Mit csinálnátok a szervezőkkel másképpen?

„Amikor elkezdtem a Tenegen kurzust az volt az elképzelésem, hogy sok új informatikai ismeretet fogok megszerezni, amelyet természetesen az oktatásban fogok hasznosítani. Az elképzelésem megvalósult többszörösen is, hiszen rengeteg olyan új ismeretnek sikerült a birtokába jutni, amelyet tudok és remélem a jövőben is lehetőségem lesz hasznosítani. Köszönet érte a kurzus szervezőinek és munkahelyi vezetőmnek.

A digitális tananyag nem készül el magától, azt a tanárnak kell elkészíteni. De ha a munka eredményes, akkor a fáradtságot és az időt nem szabad sajnálni. A digitális tananyag elkészítése az első időben jár sok munkával, utána már csak az esetleges kiegészítéseket, módosításokat kell elvégezni, amely jóval gyorsabb. A munka pedig százasorosan megtérül.”

„Ha most eljött a számvetés ideje, mikor mérlegelnem kell a befektetett munka és az abból származó haszon mértékét, akkor minden okom meglenne az elkeseredettségre. Mégis pontosan látom, hogy olyan tudás birtokába jutottam, mely ténylegesen új távlatokat nyitott meg előttem, miközben választ kaptam olyan kérdésekre is, melyek még igazán meg sem fogalmazódtak bennem.

Sok mindent tanultam életemben, de ennyire elhagyatottnak és önállótlannak sosem éreztem magam. Minden annyira új volt: a tananyag, a feladatok, a tanulási környezet és a kommunikáció. Nehezen, de sikerült megkapaszkodnom. Nagyon igyekeztem, mert mindvégig hajtott a kíváncsiság. Gondosan felépített tananyag, rengeteg feladat, videós magyarázatok, bátorító hangnem és rugalmas határidők tették számomra szimpatikussá és újszerűvé a képzést.

Mindent összevetve azt gondolom, hogy a kurzus felépítése megérte a befektetett időt és munkát. Megismertem a Moodle-t, egy eszközt, ami hatékonyan segítheti munkámat, még akkor is, ha a tanulók hozzáállását a munkához, tanuláshoz jelentősen nem változtatja meg.”

Az Európai Bizottság támogatást nyújtott ennek a projektnek a költségeihez.

Ez a kiadvány (közlemény) a szerző nézeteit tükrözi, és az Európai Bizottság nem tehető felelőssé az abban foglaltak bármilyen felhasználásért.

Tutorok részéről

Mekkora terhelést jelentett? Tanítottál vagy tanultál is? Mit csináltatnál a Tenegen csapattal másképpen? Mit csinálnál Te másképpen, ha most kezdenénk? A terhelésen kívül jelentett-e valamit a munka a saját szakmai fejlődésed szempontjából?

A terhelés mértéke eltérő volt az egyes moduloknál. A legtöbbet az első modul kívánta, leginkább azért, mert a képzést el kellett indítani. Utána a harmadik és a negyedik modulok esetében kellett sokszor konzultálni a kollégákkal, értékelni a munkájukat.

A képzés során természetesen mi is tanultuk. Egyrészt a tutor szerep új volt, másrészt pedig a tananyag sokat bővült az egy évvel korábbi tanfolyamomhoz képest, sőt menet közben is többször módosult. Ez a kísérlet jelleggel összefér, de nagy és folyamatos figyelmet igényelt.

Ha most kezdeném a tutorkodást, akkor körülbelül ugyanazt csinálnám. Persze ez attól is függ, hogy mennyi más feladatom van. Talán az elején több személyes beszélgetést iktatnék be, hogy érezzék a kollégák a törődést és a támogatást. Ezt ilyen formában ahogyan szerveztük meg lehet, lehetne tenni.

Azt gondolom, hogy a második és az ötödik modult át kellene gondolni. Számomra az is elfogadható lenne, ha a két modulból csak egy lenne, amit a képzés végére helyeznének el. A mostani tapasztalat az, hogy a kollégák számára már a hálózat használata és a sok web 2.0-s eszköz megismerése és a kiigazodás köztük is egy nagy kihívás. A hálózati tanulástól még messze vannak, így a második modulban már erről beszélni nehéz nekik. Így a téma elsikkad, holott fontos. A képzés végén, amikor már nagyjából letisztultak az új technológiák és mindenki látja, hogy mi mire való, akkor már érdemes beszélni a hálózati tanulásról és akkor talán eredményesebb is lenne a modul elvégzése.

A szociális hálózat képzés utáni fenntartása legalább olyan fontos, mint a képzés maga. Igaz ez nehéz, mert a képzés után mindenki kicsit más úton jár, máshol dolgozik, nem a projekten belül, így nehéz összefogni az embereket. Ebben nagy szerepe lehetne a tutoroknak a saját intézményükön belül, hogy a nagyobb közösségben bent tudják tartani a tagokat. Persze a képzés után már más a motiváció is, amit leginkább a módszerek és különböző tananyagelemek megosztásával lehetne elérni. Talán az lenne a jó hosszabb távon, hogy az újabb és újabb képzések résztvevőit integrálni kellene a meglévő közösségbe. A kurzusok végén ez a záráshoz tartozó feladat.

Ahhoz, hogy a kialakult közösség együtt maradjon, sőt fejlődjön, ki kell találni valamilyen újabb feladatot, vagy mondjuk inkább célnak. A közösség önmagában nem cél. A

Az Európai Bizottság támogatást nyújtott ennek a projektnek a költségeihez.

Ez a kiadvány (közlemény) a szerző nézeteit tükrözi, és az Európai Bizottság nem tehető felelőssé az abban foglaltak bármilyen felhasználásért.

kurzusok elvégzése korábban az volt. Az utolsó kurzus befejezése óta eltelt idő alapján látszik, hogy gyengül a kapcsolat és az érdeklődés.

Az intézmény vezetése részéről

Néhány kérdésre válaszolva összegezzük a vezetés véleményét.

Honnan jöttünk? A sztori egy feltörekvő középiskolának megfelelő. Volt 4+2 informatika terem egy csomó számítógéppel, jól működő hálózattal. Internet elérés, fejlődő WiFi, szerverek, Web és levelező kiszolgáló, pár éve működő oktatási portál. Sokféle képzés: szakmai, szakközépiskolai, gimnázium sok diszlexiással. A tanári kar elége vegyes, ami tulajdonképp jó, mert sokszínűséget takar.

Hogy éreztük magunkat ezt megelőzően? Ha senki nem volt kíváncsi a véleményünkre, akkor az mondjuk, hogy jól. Kicsit komolyabban nézve vannak gondok. A gyerek létszámot meg tudtuk tartani. Ez szint csoda számba megy egy vidéki kis iskolánál. A bukásszám emelkedik, a módszerek megújítása szükséges. Ráadásul rossz az időzítés. Most alakultunk TISZK-é. Nyertes szervezetfejlesztési pályázat miatt mindenkire átlagosan 3 tanfolyam jutott az évben. Ez nagy leterhelés volt. Más okok mellett ez meglátszik a lemorzsolódásban is.

Hová jutottunk? A végzők száma, akik 3-4-5 modult végig vittek 4 fő a suliból. Nagy különbség ahhoz képest, aki el sem kezdte! Közben fejlődött egy csomó képesség, kompetencia. Látjuk, hogy még nem lehet elengedni a kezüket. Kérdéseik vannak, ismereteik halványulnak. Kell a támogatás számukra.

Milyen az iskolának? Nagyon hasznos. Felvérteztünk a kollégákat egy újabb eszközzel. Van, aki teljesen rákapott, rá érzett az ízére. Mindenki látja azt, hogy egy felhasználható lehetőséget kapott a képzésben. Nagyon jó, hogy a tutorok helyben voltak és részben maradnak is.

Végül egy fontos megállapítás. Az iskolai oktatási portált fenn kell tartani, az érdeklődőket biztatni, támogatni és segíteni kell. ebben elkötelezettek vagyunk.

Valorizációs terv

Milyen elképzelése, lehetősége, eszköze van az intézménynek arra, hogy a projekt eredményeit hasznosítsa?

A 2007-ben elindított oktatási portál fenntartása és az igények szerinti fejlesztése. A kollégák már a képzést követő szeptemberben bővítették a tanulási környezetek számát és újabb tanulócsoportokat vontak be az blended learning képzésbe. Ezt a környezetet

Az Európai Bizottság támogatást nyújtott ennek a projektnek a költségeihez.

Ez a kiadvány (közlemény) a szerző nézetét tükrözi, és az Európai Bizottság nem tehető felelőssé az abban foglaltak bármilyen felhasználásért.

technikailag fenn tudjuk és akarjuk tartani. Mivel a most rendelkezésre álló eszközök korszerűek, így még évekig biztosítani tudják a szolgáltatások elérését, és megfelelő tartalékkal is rendelkezünk. Ehhez a legszűkebb keresztmetszet, a háttértár kapacitás bővítése megtörtént.

Az intézményben korábban is voltak kisebb belső képzések, amiket a mostani képzés eredményeként már akár e-learning keretek között is meg tudunk szervezni, ezáltal a kollégák egyéni időbeosztásához jobban igazodna a helyi képzés is. Talán nem meglepő, hogy vannak érdeklődők a testületből.

Javaslatok

Jó lenne, ha az elmúlt két év alatt eredményesen együttműködő közösség a jövőben is fennmaradna. Ehhez keressük meg a megfelelő összetartó erőt, a közös célt!

Az már egyértelmű, hogy a kapcsolati tőke kialakult: én azt gondolom, hogy akik most a Tenegenben megismertük egymást, a jövőben számíthatunk egymásra, ismerjük egymás szakmai kvalitásait, de kell a biztatás, hogy merjük is használni.

A másik lehetőségünk a szakmai közösség fenntartása egy közös érdek mentén! Azt mondhatjuk, hogy most már mindannyian kicsit többet tudunk arról, hogy hogyan hasznosíthatnánk a legújabb hálózati technológiákban rejlő lehetőségeket az oktatás minőségének, vonzerejének fenntartására, fejlesztésére.

Mondjunk a többieknek: Előre! Vagy inkább: Utánunk!

Magunkat pedig így biztassuk! "Aki mások nyomában jár, sohasem kerülhet elébük."
Michelangelo